

עפ"א 34549/08 - הוועדה המקומית לתוכנן ובניה חיפה נגד ורדה קורפר, אליעזר שחרית

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 34549-08-19 הוועדה המקומית לתוכנן ובניה חיפה נ' קורפר ואח'
תיק חיזוני: 782/09

בפני כבוד השופט נאסר ג'השאן
המערערת הוועדה המקומית לתוכנן ובניה חיפה
נגד
1. ורדה קורפר
המשיבים
2. אליעזר שחרית

פסק דין

1. ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופט ג' בסול) מיום 24.07.2019 בתו"ב 29146-09-09 (תיק ישן 782/09), לפיה הארכ' בית משפט קמא, פעם נוספת, צו הריסה שיפוטי שניית בגזר הדין מיום 21.09.2011 (להלן: "צו הריסה") אשר ציווה על המשיבים להרים את הבניה בוגד להיתר ברוח שדרות מוריה 131 בחיפה, אשר ניתן לאחר שהמשיבים הורשו בעבודות כתוב האישום שהוגש נגד המשיבים במסגרת התקיק הנ"ל.
2. בבסיס הערעור שהגישה המערערת, עומד הטיעון כי למרות שניתנו מספר ארכות לביצוע צו הריסה בתקופה כי הבניה הבלתי - חוקית תוכשר על-ידי מתן היתר בנייה, טרם הוכשרה הבניה ואף הבקשה להיתר בניה שמספרה 8552678516 המתיחס לבניה מושא כתוב האישום בשדרות מוריה 131 (להלן: "הבקשה להיתר"), נסגרה עוד בחודש 10/2018 ומazel לא חודשה. משכך, כך לפי המערערת, לא היה מקום להאריך את המועד לביצוע צו הריסה השיפוטי בהיעדר "אפק תכנוני".
3. בהודעת הערעור, מפנה המערערת לדין שהתקיים במסגרת עפ"א 4954-11-18 הוועדה המקומית לתוכנן ובניה חיפה נ' קורפר (10.12.2018), שם נידון ערעור שהגישה המערערת על החלטה דומה של בית משפט קמא במסגרת אותו הליך ולהסכמה אליה הגיעו הצעדים במסגרת הערעור, לפיה יוארך המועד לביצוע צו הריסה עד ליום 28.02.2019 כאשר ככל ולא תהא "התקומות ממשית מאוד" בבקשת לקבלת היתר, לרבות עמידה בתנאים המוקדמים, לא תינתה ארכות נוספת.
4. מאז אותה החלטה, כך על-פי המערערת, הוגשו בקשה נוספת לעיכוב ביצוע הצו. בחודש מרץ 2019 הוגשה בקשה להארכת המועד לביצוע הצו, לה הסכימה המערערת, כאשר בסיס ההסכמה עמדה עמוד 1

הנחזה כי המשיבים שוקדים על مليוי התנאים שנקבעו בהחלטת הוועדה המקומית כתנאי למתן היתר. בחודש 7/19 שבו המשיבים והגישו בקשה נספת, בגדירה טענו, כי קיבלו רשות חדשה ביום 02.07.2019 וهم שוקדים על مليוי התנאים שבה. המשיבה התנגדה לבקשתו, ובית משפט קמא, על בסיס טענות הצדדים, נתן ההחלטה מושא הערעור ולפיה "הנשאים עושים כל לאל ידם להכשרת הבניה, ועברו כבר דרך דרך לצורך שלמת הליך ההכשרה, כאמור, כאשר ניתן לראותה כי החלטת דרישות חדשות ע"י הרשות, היא המעכבת את שלמת ההליך...". משכך, האריך בית משפט קמא את צו עיקוב הביצוע עד ליום 31.12.2019.

בערעור שהגישה המערערת, טוענת היא כי לאחר הגשת הבקשה האחורה להארכת המועד לביצוע צו הריסה, ערכה היא בדיקה מקיפה ויסודית, ומצאה כי המשיבים הגיעו שתי בקשות להיתר בנייה: הראשונה היא הבקשה להיתר הנ"ל המתיחסת לבניה בשדרות מוריה 131, והבקשה השנייה היא בקשה שמתיחסת לנכס אחר שבו מפעלים המשיבים מסעדה נוספת - בשדרות מוריה 127 (להלן: "הבקשה האחורה"). עוד גילתה המערערת, כך לטענתה, כי הבקשה להיתר מושא הנכס שלגביו ניתן צו הריסה נסגרה עוד ב-2018 וכל התנאים המוקדמים אשר אליהם התייחסו המשיבים בבקשתותיהם הקודמות להארכת המועד לביצוע צו הריסה, התייחסו לבקשת האחרה להיתר כאשר המשיבים "ווצרים ערפל ומסוך באשר לבקשת היתר המטופלת על-ידם ומערבעבים בין הנכסים הסמוכים וזאת על מנת לקבל זמן נוספים להמשך הפעלת העסק" (סעיף 10 להודעת הערעור).

המערערת מוסיפה וטענת, כי המשיבים "כל לא עושים כל שלאל ידם ולמעשה, לא עושים דבר מאז חודש אוקטובר 2018 על מנת להשיג את היתר המוחל".

ה המשיבים הגיעו תמצית טיעון ובקשו לדחות את הערעור. המשיבים טוענו בתמצית הטיעון ובדיוון בפניו, כי האדריכל אריאל קלימי מייצג את המשיבים אך ורק בבקשת היתר לעבודות הבניה בנכס ברח' שד' מוריה 131 ועל כן אין הוא אמר ל渴בל החלטות ותנאים מוקדמים לבקשתו לביצוע במתן היתר שאינו הוא עורכה ומגינה. וכי היה ברור לו ולצדדים כי כל החלטות שניתנו על-ידי המערערת נוגעות לבקשת היתר ברח' שד' מוריה 131. המשיבים חזרו על טענותיהם, כי בינואר 2019 הוגשה בקשה במערכת הרישיון הזרמי וחלק מן הדרישות אכן מולאו, וכי עם קבלת רשימת 32 הדרישות סבר האדריכל קלימי כי אלה דרישות הנוגעות לבקשת מושא הבניה ברח' מוריה 131 כאשר יום ברור, כי רשימת דרישות זו אינה נוגעת לבניה הנ"ל, כי אם לבקשת אחרת. משכך, טוענים המשיבים כי בקשתם מקודמת, בהסתמוכה על מצגי המערערת.

להשלמת התמונה אצין, כי בתצהירו של האדריכל אריאל קלימי, שצורף לבקשת היתר מועד ביצוע צו הריסה, הצהיר הוא, כי ביום 02.07.2019 התקבלה אצלו רשות דרישות חדשה הכוללת 32 דרישות ואף נקבעה פגישה דחוופה עם הגבי נופר וגבי לילן ברורו שהיתה אמורה להתקיים ביום 10.07.2019. אצין עוד, כי עיון בהליך שהתנהל בבית משפט קמא מעלה כי במסגרת התגובה שהגישה המערערת לבקשת אף היא סקרה כי בקשה שמתיחסת במספר 778, המתיחסת למבנה בשדרות

מוריה 127, מתייחסת למבנה מושא עניינו ואף היא סבירה כי ההחלטה הדורשת מן המשיבים לקיים תנאים כתנאי למתן היתר, נוגעת למבנה מושא הערעור. משכך, במסגרת ניהול הבקשה בפני בית משפט קמא שני הצדדים סברו כי הבקשה למתן היתר שהגישו המשיבים עדין תלולה ועומדת והמשיבים שוקדים על קידומה.

רק במסגרת בקשה לעיון חוזר שהגישה המערערת לבית משפט קמא לאחר מתן ההחלטה מושא הערעור, עמדה היא על הטעות שגילתה וטענה לראשונה לרשותה, כי הבקשה להיתר מתייחסת לבנייה הבלתי חוקית מושא הילך בפני בית משפט קמא, נסגרה בשנת 2018 וכל הבקשות וההחלטות עליהן עמדו המשיבים, מתייחסות לבקשת האחרת, זו הנוגעת לבנייה ברוח' מורה 127.

הכרעה:

9. לאחר שיעינתי בעונות הצדדים ושמעתם טענותיהם בדיון שהתקיים לפני, מצאתי לדחות את הערעור.
10. בית משפט קמא לא שגה בהחלטתו מקום שהצדדים, כולל, סברו כי התקדמות בקשה להיתר בנייה לרבות 32 הדרישות מטעם הוועדה המקומית נוגעים לבקשתה למתן מושא בנייה בש' מורה 131, וכי בקשה זו טרם נסגרה ולא נדחתה. משכךמצא בית משפט קמא לקבל את הבקשה וליתן ארכת חסド נספთ, לאחר שסביר, על בסיס מצגי המערערת, כי הבקשה להיתר הנוגעת לעבודות מושא צו ההריסה עדין בתוקף והוא מקודמת והמשיבים מצויים מסמכים ומקיימים דרישות.
11. כאמור, רק לאחר מתן ההחלטה, הודיעה המערערת, במסגרת בקשה לעיון חוזר שלא נتمכה בתצהיר, כי הבקשה להיתר מתייחסת לבנייה בשד' מורה 131 נסגרה עוד בשנת 2018 וכי כל ההתנהלות מול הוועדה לרבות הדרישות לקיים תנאים נוגעת למבנה אחר בשד' מורה 127 בבעלות המשיבים. נראה, כי מידע זה אינו מצדיק קבלת הערעור, מספר נימוקים אותם אמנה להלן.
12. הנימוק הראשון, הוא "עקרון סופיות הדיון". בית משפט קמא נתן החלטתו על בסיס חומר הראיות שהונח בפניו שמקורו, בין היתר, במצגי המערערת, כאשר המערערת לא חלקה על כך כי קיימת בקשה למתן היתר הנוגעת לבנייה הבלתי חוקית מושא צו ההריסה והוא מקודמת. אמן עקרון סופיות הדיון אינו עקרון מוחלט, אולם לאור העובדה כי הארכת המועד לביצוע הצע נינה לתקופה קצרה ולאחר נימוקים נוספים אותם אמנה להלן, לא מצאתי כי יש מקום לסתות במקרה זה מעקרון סופיות הדיון.

13. הנימוק השני והוא העיקרי; נראה, כי אף שנפל הבלבול וערוב בין שתי הבקשות למתן היתר, הרי מקור הבלבול והערוב בין שתי הבקשות הוא בהתנהלות שני הצדדים. מן החומר שהונח לפני, עולה תמונה כי אכן שתי הבקשות למתן היתר נדונו בפני הוועדה המקומית לתכנון ובניה: הראשונה היא הבקשה להיתר

המסתיימת במספר 516 והשנייה היא הבקשה האחראית שמתיחסת לשדרות מורה 127 שמסתיימת במספר 778.

אף המערערת אינה חולקת על כך, כי היא עצמה עירבה בין שתי הבקשות, כפי שהדבר עולה מהtagיות לבקשה להערכת מועד שהוגשו בפני בית משפט קמא ואם לא די בכך, עיון במסמכים שהניחו הצדדים בפני מעלה, כי אף פקידי הוועדה המקומית- המערערת עירבו בין שתי הבקשות. לדוגמה ראו מסמך מיום 20.02.2019 שצורף לבקשת להערכת מועד לעיכוב ביצוע צו הריסה שהוגשה ביום 27.02.2019 (הבקשה לפני האחونة) חתום בידי הגב' ליל' ברור, סגנית מנהלת האגף לרישיון בנייה, ממנו עולה, כי הוגשה בקשה המתייחסת לבניה בשדרות מורה 131 וחלק מן הדרישות מולאו וחלק נמצאות כרגע בטיפול.

הנה כי כן, אף הוועדה המקומית ערובה בין שתי הבקשות וסבירה, כי הבקשה שלטעתה המערערת נוגעת למבנה בשדרות מורה 127 טופלה כבקשת המתייחסת לבניה ברחוב מורה 131.

14. המסקנה היא, שלא ברור אם הבקשה שנועדה להכשיר את הבניה הבלתי חוקית מושא צו הריסה נמצאת בטיפול (כפי שטוענים המשיבים והאדריכל מטעם) או שמא נסגרה, והבקשה שאליה התיחסה הוועדה במסגרת התגובה ובמסגרת מכתביה, היא בקשה המתיחסת לבניין בשדרות מורה 127. על כן מאוחר ומחלוקת עובדתית זו נוצרה אחורי מתן ההחלטה של בית משפט קמא, אני יכול להכריע בה במסגרת הערעור שלפניהם ואני יכול לקבל את גרסת המערערת, לפיה כל החלטות שנintנו בשנת 2019 וכל הפגישות שקיים האדריכל היו בקשר לבקשת הנוגעת לבניה בשדרות מורה 127. המקומם לבירר מחלוקת זו בעת הדיון בבקשת נוספת לבקשת המועד לביצוע צו הריסה ככל ותוגש בפני בית משפט קמא (בשים לב כי המועד לביצוע הצו הואר עד ליום 19.12.2019)

.15. סוף דבר, אני דוחה את הערעור.

16. ככל שתוגש בקשה נוספת להערכת המועד לביצוע צו הריסה, יבחן בית משפט קמא מה עלה בגורל הבקשה להיtier הבניה המתיחסת לעבודות שלגביהם ניתן צו הריסה השיפוטי, והאם תלויות ועומדות בקשה להכשרת הבניה. ראיו כי המשיבה תביא גרסה מלאה לגבי ההתנהלות בשתי הבקשות ולתמוך גרסתה בתצהיר, על מנת שניתן יהיה להכריע במקרים השונים.

ניתן היום, ז' חשוון תש"פ, 05 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.